

Nr 177.

Av herr **Fehr**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tecknande av aktier i ett för övertagande av aktiebolaget Svenska lantmännens banks rörelse bildat bankaktiebolag.

I anslutning till min under gårdagen — i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 136 — väckta motion, har jag nu — med begränsande av moratoriets giltighet till en månad — utarbetat ett nytt förslag till lag om anstånd för aktiebolaget Svenska lantmännens bank med betalning av gäld och hemställer,

att riksdagen ville för sin del antaga en lag om anstånd för aktiebolaget Svenska lantmännens bank med betalning av gäld i huvudsaklig överensstämmelse med det lagförslag, som finnes bilagt denna motion. (Bil. A.)

Stockholm den 20 mars 1923.

Martin Fehr.

Bilaga A.

Lag om anstånd för aktiebolaget Svenska lantmännens bank med betalning av gäld.

§ 1.

Aktiebolaget Svenska lantmännens bank må tillsvidare, intill dess Konungen annat förordnar, dock högst till den 22 april 1923, åtnjuta anstånd med betalning av gäld, som tillkommit före den dag denna lag trätt i kraft.

§ 2.

Vad i 1 § är stadgat, skall icke gälla om skatter, utskylder eller andra offentliga avgifter;

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 3 saml. 59 häft. (Nr 176—177.)

post-, telefon- eller telegramavgifter;
avgifter för vatten, gas eller elektrisk ström;
avlöning för tjänst eller annan arbetsanställning;
pension;
arrendeavgift;
hyra för fast eller lös egendom.

§ 3.

Begagnar bankaktiebolaget anstånd, som det enligt denna lag äger åtnjuta, må icke i följd därav, att betalning uteblivit, pant, som må hava blivit satt för gälden, försälas eller av borgenären för egen räkning behållas eller vite utgå, där sådant blivit utfäst för den händelse bankaktiebolaget skulle fördröja betalningen över förfallodagen. Ej heller må i ty fall på grund av bestämmelserna i 95 § eller 130 § utsökningslagen köp varda ogillt eller annan bestämmelse i lag eller avtal därom, att bankaktiebolagets rätt i följd av dröjsmål med betalningen skulle vara förverkad, vinna tillämpning.

§ 4.

Å gäld, som grundar sig å växel, äge borgenären för den tid anstånd med gäldens betalning enligt denna lag äger rum tillgodonjuta ränta efter den räntefot, som vid anståndets början gällde för diskontering i riksbanken av växlar, ställda att betalas efter högst tre månader.

§ 5.

Under den tid anstånd med växels betalning åtnjutes må växeln icke till betalning uppvisas eller för bristande betalning protesteras.

§ 6.

Är enligt lag eller författning borgenärs rätt beroende därav, att talan anhängiggöres eller annan åtgärd vidtages inom viss tid, och kan på grund av vad här ovan är stadgat sådan åtgärd icke företagas, vare borgenärens rätt förvarad, där åtgärden vidtages inom en kalendermånad efter hindrets upphörande, dock att i fråga om vad borgenären har att iakttaga för bevarande av växelrätt skall gälla vad i 92 § växellagen stadgas.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.